MAO TRẠCH-ĐÔNG

CHỐNG CHỦ NGHĨA SÁCH VỞ

阮輝勤

MAO TRẠCH-ĐÔNG

CHỐNG CHỦ NGHĨA SÁCH VỞ

(Tháng 5-1930)

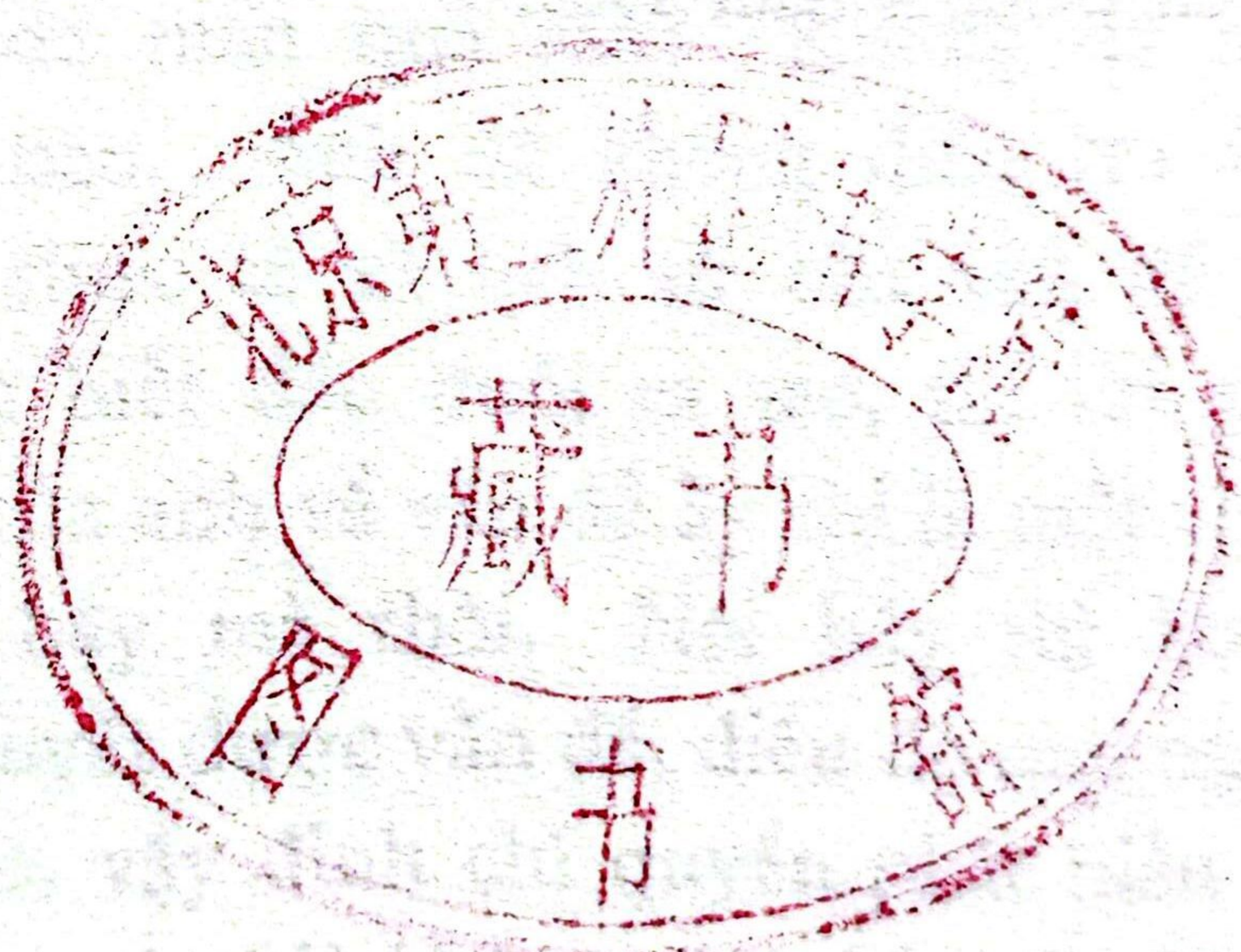

NHÀ XUẤT BẢN NGOẠI VĂN
BẮC-KINH—1969

Xuất bản lần thứ nhất 1969

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Cuốn sách *Chống chủ nghĩa sách vở* này dịch từ nguyên văn trong tập *Chọn đọc trước tác Mao Trạch-Đông (loại A)* do Nhà xuất bản Nhân dân Bắc-kinh xuất bản tháng 4 năm 1965.

In tại nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa

I. KHÔNG ĐIỀU TRA THÌ KHÔNG CÓ QUYỀN PHÁT BIỂU

Đối với vấn đề nào mà anh không điều tra, thì đình chỉ quyền phát biểu của anh về vấn đề ấy. Như vậy chẳng phải dã man quá sao? Không dã man chút nào. Anh đã không điều tra tình hình thực tế và lịch sử của vấn đề đó, không biết đầu đuôi ra sao, thì lời phát biểu của anh về vấn đề ấy chỉ là một chuỗi xằng bậy mà thôi. Nói bậy thì không giải quyết được vấn đề, điều đó mọi người đều rõ, vậy đình chỉ quyền phát biểu của anh thì có gì là không công bằng? Nhiều đồng chí hàng ngày cứ nhắm mắt nói liều, đó là điều nhục nhã cho người

đảng viên cộng sản, chẳng lẽ đảng viên cộng sản lại có thể nhắm mắt nói liều được ư?

Không như thế được!

Không như thế được!

Phải chú trọng việc điều tra!

Chống nói bậy!

II. ĐIỀU TRA TỨC LÀ GIẢI QUYẾT VẤN ĐỀ

Anh không giải quyết được vấn đề đó ư? Thế thì anh hãy đi điều tra hiện trạng và lịch sử của nó! Khi anh đã hoàn toàn điều tra rõ ràng rồi, anh sẽ có cách giải quyết vấn đề đó. Tất cả mọi kết luận đều là kết quả sau khi điều tra tình hình, chứ không phải có từ trước. Chỉ có người ngu mới ngồi một mình hoặc mời một lô người đến, không điều tra mà cứ vò đầu bóp trán, nghĩ vẩn nghĩ

vơ "tìm tòi biện pháp", "chủ trương này nọ". Phải biết rằng, như vậy thì nhất định không thể nghĩ ra được biện pháp nào hay, không thể có chủ trương nào tốt được. Nói một cách khác là người đó nhất định sẽ nghĩ ra biện pháp và chủ trương sai.

Nhiều nhân viên kiểm tra, nhiều người lãnh đạo của đội du kích và nhiều cán bộ tiếp nhận công tác mới, hễ đến một nơi là thích bày tỏ ý kiến, mới nhìn một chút bề ngoài, một chi tiết đã vội chỉ chỉ trỏ trỏ, phê bình cái này không đúng, cái kia cũng sai. Cái thói "nói xằng nói bậy" đầy chủ quan ấy, thực đáng ghét vô cùng. Nhất định anh ta sẽ làm hỏng việc, mất lòng quần chúng, nhất định không giải quyết được vấn đề.

Nhiều người làm công tác lãnh đạo, hễ gặp vấn đề khó khăn, chỉ ngồi than vãn, không giải quyết được. Anh ta bực bội, xin đổi công tác với lý do là

"tài hèn sức mọn, không làm nổi". Đó là lời nói của kẻ hèn nhát. Anh hãy cất bước, đi vào các nơi và các bộ phận trong phạm vi công tác của anh, học theo Khổng tử "gặp việc gì không hiểu thì hỏi người khác"(1), thì dù tài hèn sức mọn đến mấy, cũng có thể giải quyết được vấn đề, vì khi chưa bước ra khỏi cửa thì đầu óc anh hãy còn rỗng tuếch, khi trở về đầu óc anh không còn trống rỗng nữa, mà đã đầy đủ các thứ tài liệu cần thiết để giải quyết vấn đề, vấn đề là được giải quyết như thế đó. Có nhất thiết phải bước ra khỏi cửa không? Cũng không nhất thiết, có thể triệu tập những người am hiểu tình hình đến mở cuộc họp điều tra, tìm ra "nguồn gốc" và làm rõ "hiện trạng" của vấn đề mà anh cho là khó khăn, như thế vấn đề khó khăn của anh cũng dễ giải quyết.

Việc điều tra giống như "có mang mười tháng", việc giải quyết vấn đề giống như

"tới ngày ở cữ". Điều tra tức là giải quyết vấn đề.

III. CHỐNG CHỦ NGHĨA SÁCH VỞ

Cho rằng những điều đã ghi trong sách đều đúng cả, nông dân Trung-quốc văn hóa kém vẫn có tâm lý như vậy. Không ngờ trong Đảng cộng sản, khi thảo luận vấn đề, cũng có người bô bô "đem sách ra đây". Chúng ta cho rằng những chỉ thị của cơ quan cấp trên là đúng, quyết không đơn thuần vì nó từ "cơ quan lãnh đạo cấp trên" xuống, mà vì "nội dung chỉ thị" đó phù hợp với tình hình khách quan và chủ quan trong đấu tranh, là nhu cầu của cuộc đấu tranh. Không thảo luận và xem xét theo tình hình thực tế, cứ khăng khăng chấp hành một cách mù quáng, thái độ hình thức chủ nghĩa đơn

thuần xây dựng trên quan niệm "cấp trên" đó là rất không đúng. Tại sao đường lối sách lược của Đảng cứ không được đi sâu vào quần chúng, chính vì chủ nghĩa hình thức đó đang tác quái. Chấp hành chỉ thị của cấp trên một cách mù quáng và bề ngoài hoàn toàn đồng ý, đó không phải là thật sự chấp hành chỉ thị của cấp trên, mà là một phương pháp tuyệt diệu để chống lại chỉ thị của cấp trên, hoặc là lãn công đối với chỉ thị của cấp trên.

Phương pháp nghiên cứu khoa học xã hội theo lối chủ nghĩa sách vở cũng rất nguy hiểm, thậm chí có thể đi vào con đường phản cách mạng, ở Trung-quốc có nhiều đảng viên cộng sản làm nghề nghiên cứu khoa học xã hội chuyên môn sinh sống về sách vở, chẳng phải từng loạt một đã biến thành phản cách mạng đấy ư? Đó là chứng cớ rõ rệt. Chúng ta nói chủ

nghĩa Mác là đúng, quyết không phải vì Mác là "tiên triết" gì, mà vì trong thực tiễn và đấu tranh của chúng ta lý luận của Mác đã được chứng minh là đúng. Cuộc đấu tranh của chúng ta cần có chủ nghĩa Mác. Chúng ta hoan nghênh lý luận này, nhưng không mảy may có ý nghĩ gì về "tiên triết" một cách hình thức thậm chí thần bí. Nhiều người đọc "sách vở" của chủ nghĩa Mác, đã biến thành kẻ phản bội cách mạng, còn những người công nhân mù chữ thì thường thường nắm rất vững chủ nghĩa Mác. Phải học những "sách vở" của chủ nghĩa Mác, nhưng cần phải kết hợp với tình hình thực tế của nước ta. Chúng ta cần "sách vở", nhưng nhất định phải uốn nắn chủ nghĩa sách vở xa rời tình hình thực tế.

Uốn nắn chủ nghĩa sách vở ấy như thế nào? Chỉ có điều tra tình hình thực tế.

IV. TÁCH RỜI ĐIỀU TRA THỰC TẾ THÌ SẼ DẪN TỚI ĐÁNH GIÁ GIAI CẤP VÀ CHỈ ĐẠO CÔNG TÁC MỘT CÁCH DUY TÂM, NHƯ VẬY, KẾT QUẢ KHÔNG PHẢI LÀ CHỦ NGHĨA CƠ HỘI, THÌ LÀ CHỦ NGHĨA MANH ĐỘNG

Anh không tin kết luận đó ư? Sự thực bắt buộc anh phải tin. Anh hãy thử tách rời điều tra thực tế mà đánh giá tình hình chính trị và chỉ đạo công tác đấu tranh, xem có phải là duy tâm rỗng tuếch không? Sự đánh giá chính trị và chỉ đạo công tác một cách duy tâm và rỗng tuếch đó có phải là sẽ xảy ra sai lầm cơ hội chủ nghĩa hoặc manh động chủ nghĩa không? Nhất định sẽ xảy ra sai lầm. Đó không phải là anh ta không chú ý đặt kế hoạch trước khi hành động, mà chính vì anh ta không chú ý tìm hiểu tình hình thực tế trong xã hội trước khi

đặt kế hoạch, việc đó thường thấy trong đội du kích của Hồng quân. Những sĩ quan kiểu Lý Quỳ[2] thấy anh em mắc sai lầm thì xử trí bừa bãi. Kết quả là người mắc sai lầm không phục, gây ra nhiều xích mích, uy tín của người lãnh đạo cũng bị mất hết, tình hình này chẳng thường xảy ra trong Hồng quân đấy ư?

Cần phải tẩy rửa tinh thần duy tâm, phòng ngừa mọi sai lầm của chủ nghĩa cơ hội và chủ nghĩa manh động thì mới có thể làm tròn nhiệm vụ tranh thủ quần chúng để đánh thắng kẻ địch. Cần phải cố gắng làm điều tra thực tế thì mới có thể tẩy rửa tinh thần duy tâm được.

V. ĐIỀU TRA KINH TẾ VÀ XÃ HỘI LÀ ĐỂ ĐI TỚI SỰ ĐÁNH GIÁ GIAI CẤP ĐÚNG ĐẮN, RỒI ĐẶT RA SÁCH LƯỢC ĐẤU TRANH ĐÚNG ĐẮN

Tại sao phải làm điều tra kinh tế và xã hội? Chúng ta trả lời như trên. Cho

nên, đối tượng mà chúng ta điều tra kinh tế và xã hội là các giai cấp xã hội, chứ không phải là những hiện tượng xã hội lề tề. Gần đây, các đồng chí trong quân đoàn 4 của Hồng quân nói chung đều chú ý đến công tác điều tra rồi[3], nhưng phương pháp điều tra của nhiều người còn sai. Nên kết quả của điều tra giống như một quyển sổ bán thịt chó, như người nhà quê ra tỉnh nghe ngóng được nhiều chuyện mới lạ, cũng như đứng trên ngọn núi nhìn ngó dân cư, thành quách. Điều tra như vậy không có tác dụng gì mấy, không thể đạt tới mục đích chính của chúng ta. Mục đích chính của chúng ta là phải hiểu rõ tình hình các giai cấp trong xã hội về mặt kinh tế cũng như chính trị. Kết luận cần rút ra qua cuộc điều tra của chúng ta là tình hình thịnh vượng và suy yếu, vinh quang và nhục nhã hiện nay cũng như trong lịch sử của các giai cấp. Ví dụ, khi chúng ta

điều tra thành phần nông dân, thì không những phải biết rõ số lượng của từng loại nông dân khác nhau về quan hệ cấy rẽ như nông dân tự canh, nửa tự canh, tá điền là bao nhiêu, nhất là chúng ta phải biết rõ số lượng của từng loại nông dân khác nhau về tầng lớp và giai cấp như phú nông, trung nông, bần nông là bao nhiêu. Khi chúng ta điều tra thành phần người buôn, không những phải biết trong các ngành như lương thực, quần áo, thuốc men... mỗi ngành có bao nhiêu người, mà hơn nữa càng phải điều tra xem người buôn hạng nhỏ, hạng vừa, hạng lớn, mỗi hạng có bao nhiêu người. Chúng ta không những phải điều tra tình hình các ngành nghề, mà hơn nữa càng phải điều tra tình hình giai cấp trong nội bộ các ngành nghề. Không những chúng ta phải điều tra mối quan hệ giữa các ngành nghề, mà nhất là phải điều tra mối quan hệ giữa các giai cấp. Phương pháp

chủ yếu của công tác điều tra của chúng ta là giải phẫu các giai cấp trong xã hội, mục đích cuối cùng của chúng ta là phải hiểu rõ mối quan hệ giữa các giai cấp, đi tới đánh giá giai cấp đúng đắn, rồi đặt ra sách lược đấu tranh đúng đắn của chúng ta, xác định những giai cấp nào là chủ lực của đấu tranh cách mạng, những giai cấp nào là bạn đồng minh mà chúng ta cần tranh thủ, những giai cấp nào là phải đánh đổ. Mục đích của chúng ta chính là ở chỗ đó.

Khi điều tra phải chú ý những giai cấp xã hội nào? Phải chú ý những giai cấp dưới đây:

Giai cấp vô sản công nghiệp
Công nhân làm nghề thủ công
Cố nông
Bần nông
Dân nghèo thành thị
Du dân
Người làm nghề thủ công

Tiểu thương
Trung nông
Phú nông
Giai cấp địa chủ
Giai cấp tư sản thương nghiệp
Giai cấp tư sản công nghiệp

Về tình trạng của những giai cấp này (một số là tầng lớp), chúng ta đều phải chú ý trong khi điều tra. Trong khu vực công tác tạm thời của chúng ta, chỉ thiếu giai cấp vô sản công nghiệp và giai cấp tư sản công nghiệp, còn các giai cấp khác thì thường gặp luôn. Sách lược đấu tranh của chúng ta là sách lược đối với những giai cấp và tầng lớp đó.

Việc điều tra trước đây của chúng ta còn mắc một khuyết điểm rất lớn, tức là nặng về nông thôn mà xem nhẹ thành thị, làm cho nhiều đồng chí vẫn mơ hồ về sách lược đối với dân nghèo thành thị và giai cấp tư sản thương nghiệp. Sự phát triển của đấu tranh làm cho chúng

ta rời ngọn núi chạy về đồng bằng[4], bản thân chúng ta đã xuống núi từ lâu, nhưng tư tưởng của chúng ta vẫn ở trên núi. Chúng ta phải hiểu biết nông thôn, cũng phải hiểu biết thành thị, kẻo rồi không thể thích ứng được sự đòi hỏi của đấu tranh cách mạng.

VI. THẮNG LỢI CỦA ĐẤU TRANH CÁCH MẠNG TRUNG-QUỐC PHẢI DỰA VÀO CÁC ĐỒNG CHÍ TRUNG-QUỐC NẮM VỮNG TÌNH HÌNH TRONG NƯỚC

Mục đích đấu tranh của chúng ta là phải chuyển từ chủ nghĩa dân quyền lên chủ nghĩa xã hội. Nhiệm vụ bước đầu của chúng ta là, tranh thủ phần lớn giai cấp công nhân, phát động quần chúng nông dân và dân nghèo thành thị, đánh đổ giai cấp địa chủ, đánh đổ chủ nghĩa

đế quốc, đánh đổ chính quyền Quốc dân đảng, hoàn thành cách mạng dân quyền. Theo đà phát triển của cuộc đấu tranh này, tiếp đó là phải chấp hành nhiệm vụ cách mạng xã hội chủ nghĩa. Hoàn thành những nhiệm vụ cách mạng vĩ đại ấy không phải đơn giản và dễ dàng, nó hoàn toàn dựa vào sự đúng đắn và kiên quyết của sách lược đấu tranh của chính đảng vô sản. Nếu sách lược đấu tranh của chính đảng vô sản sai lầm, hoặc dao động và lừng chừng, thì cách mạng nhất định sẽ đi tới thất bại tạm thời. Phải biết rằng chính đảng của giai cấp tư sản cũng hàng ngày thảo luận sách lược đấu tranh, vấn đề chúng thảo luận là làm thế nào để gieo rắc ảnh hưởng của chủ nghĩa cải lương trong giai cấp công nhân, làm cho giai cấp công nhân bị lừa bịp và xa rời sự lãnh đạo của Đảng cộng sản, làm thế nào để tranh thủ phú nông đi tiêu diệt những cuộc bạo động của bần nông,

làm thế nào để tổ chức bọn lưu manh đi trấn áp cách mạng, v.v. Trước tình hình đấu tranh giai cấp ngày càng gay go, quyết liệt như vậy, giai cấp vô sản muốn giành được thắng lợi thì hoàn toàn phải dựa vào sự đúng đắn và kiên quyết của sách lược đấu tranh của Đảng cộng sản, chính đảng của mình. Sách lược đấu tranh đúng đắn và không dao động của Đảng cộng sản, quyết không phải do một số ít người ngồi trong nhà mà có thể nghĩ ra được, nó phải nảy sinh trong quá trình đấu tranh của quần chúng, tức là chỉ có thể nảy sinh trong kinh nghiệm thực tế. Cho nên, chúng ta phải luôn luôn nắm vững tình hình xã hội, luôn luôn tiến hành việc điều tra thực tế. Một số đồng chí có bộ óc cứng đờ, bảo thủ, hình thức và lạc quan tếu cho rằng sách lược đấu tranh hiện nay đã tốt lắm rồi, "sách vở"(5) của Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 6 của Đảng đã bảo đảm

thắng lợi vĩnh viễn rồi, miễn là tuân theo những biện pháp có sẵn ấy thì nhất định đến đâu thắng đó. Những ý nghĩ đó là hoàn toàn sai lầm, hoàn toàn không phải là đường lối tư tưởng của người cộng sản sáng tạo ra cục diện mới trong đấu tranh, hoàn toàn là một đường lối bảo thủ. Nếu không vứt bỏ về căn bản đường lối bảo thủ đó, thì sẽ đem lại tổn thất rất lớn cho cách mạng, và cũng có hại cho những đồng chí đó. Trong Hồng quân, rõ ràng có một số đồng chí thỏa mãn với tình trạng hiện nay, không tìm hiểu sâu sắc, lạc quan tếu, đề xướng thứ tư tưởng sai lầm gọi là "giai cấp vô sản như vậy đó", ăn không ngồi rồi, ngủ gật trong cơ quan, không bao giờ chịu bước chân đi điều tra trong quần chúng xã hội cả. Nói chuyện với ai cũng vẫn dở mấy câu cũ rích, chán ngấy. Chúng ta phải hô to hét lớn đánh thức những đồng chí đó dậy:

Mau mau thay đổi tư tưởng bảo thủ đi!

Thay vào đó bằng tư tưởng đấu tranh tiến bộ của người cộng sản!

Lao vào cuộc đấu tranh!

Hãy đi điều tra thực tế trong quần chúng!

VII. KỸ THUẬT ĐIỀU TRA

1) Phải mở cuộc họp điều tra, điều tra bằng cách thảo luận.

Chỉ có như thế mới sát gần chính xác, mới rút ra được kết luận. Cách điều tra không mở cuộc họp điều tra và không thảo luận, chỉ dựa vào kinh nghiệm của một người nói ra, thì dễ mắc sai lầm. Cái phương pháp chỉ hỏi han qua loa và không nêu ra vấn đề trung tâm qua cuộc tranh luận trong hội nghị thì không thể rút ra kết luận sát gần chính xác được.

2) Những ai đến dự cuộc họp điều tra?

Phải là những người hiểu biết sâu sắc tình hình kinh tế và xã hội. Nói về tuổi tác, thì người già là tốt nhất, vì họ giàu kinh nghiệm, không những hiểu hiện trạng mà còn biết nguyên nhân và kết quả. Cũng cần những người thanh niên có kinh nghiệm đấu tranh, vì họ có tư tưởng tiến bộ, có nhận xét sắc bén. Lấy nghề nghiệp mà nói, cần cả công nhân, nông dân, người buôn bán và trí thức, có khi cũng cần binh sĩ, lưu manh. Dĩ nhiên, khi điều tra vấn đề nào đó thì những người không có liên quan không cần có mặt, ví như khi điều tra thương nghiệp, thì những người trong các ngành công nông học không cần có mặt.

3) Khi họp điều tra, đông người tốt hay ít người tốt?

Phải tùy theo năng lực điều khiển của người điều tra mà quyết định. Nếu

người điều tra khéo điều khiển thì có thể triệu tập mười mấy hay hai mươi mấy người. Đông người có ưu điểm của đông người, tức là khi thống kê (như hỏi sổ bần nông chiếm bao nhiêu phần trăm trong tổng sổ nông dân), khi làm kết luận (như hỏi về việc phân phối ruộng đất chia đều tốt hay là chênh lệch tốt), thì có thể được trả lời tương đối đúng đắn. Dĩ nhiên người đông cũng có khuyết điểm của nó, nếu năng lực điều khiển của người điều tra kém thì không có cách làm cho hội trường có trật tự được. Rốt cuộc, người nhiều hay ít, đều phải tùy theo tình hình người điều tra mà quyết định. Nhưng, ít nhất phải có ba người, nếu không sẽ hạn chế kiến thức, không phù hợp với tình hình thực tế.

4) Phải đặt ra đề cương điều tra.

Phải chuẩn bị đề cương từ trước, người điều tra hỏi theo đề cương, những

người đến dự họp trả lời. Chỗ nào không hiểu rõ hay có thắc mắc thì nêu lên tranh luận. Cái gọi là "đề cương điều tra", phải có vấn đề lớn, cũng phải có vấn đề chi tiết, như "thương nghiệp" là vấn đề lớn, "vải vóc", "lương thực", "tạp hóa", "thuốc men" đều là chi tiết, "vải vóc" lại chia ra các loại tỉ mỉ hơn như "vải ngoại", "vải nội", "tơ lụa" v.v.

5) Phải đích thân làm lấy.

Phàm những người gánh vác công tác chỉ đạo, từ chủ tịch xã đến Chủ tịch Chính phủ trung ương toàn quốc, từ đại đội trưởng đến Tổng tư lệnh, từ bí thư chi bộ đến Tổng bí thư, đều nhất định phải đích thân làm việc điều tra thực tế xã hội và kinh tế, không thể chỉ dựa vào báo cáo trên giấy tờ, vì đó là hai việc khác nhau.

6) Phải đi sâu.

Những người mới làm công tác điều tra, phải đi sâu điều tra vài lần, nghĩa là phải hiểu rõ một nơi (như một làng, một

thành phố), hoặc đầu đuôi của một vấn đề (như vấn đề lương thực, vấn đề tiền tệ). Đã đi sâu điều tra một nơi hoặc một vấn đề rồi, thì sau này có đi điều tra những nơi khác hoặc những vấn đề khác cũng dễ biết cách.

7) Phải tự mình ghi chép.

Khi điều tra không những mình làm chủ tịch, điều khiển những người đến dự họp một cách thích đáng, mà còn phải tự ghi chép lấy, ghi lại những kết quả điều tra. Không thể ỷ lại vào người khác được.

CHÚ THÍCH

(1)Xem *Luận ngữ, Bát ích đệ tam.* Nguyên văn là: "Tử nhập Thái miếu, mỗi sự vấn".

(2)Lý Quỳ là một nhân vật anh hùng trong truyện *Thủy hử*, một quyển tiểu thuyết nổi tiếng ở Trung-quốc mô tả chiến tranh nông dân vào cuối đời Bắc Tống. Lý Quỳ là người thẳng thắn, hào phóng, rất trung thành với sự nghiệp cách mạng của nông dân, nhưng xử trí vấn đề thì lỗ mãng.

(3)Đồng chí Mao Trạch-Đông xưa nay đều coi trọng công tác điều tra, coi việc điều tra xã hội là nhiệm vụ hàng đầu của công tác lãnh đạo và là nền tảng để quyết định chính sách. Dưới sự xướng khởi của đồng chí Mao Trạch-Đông, công tác điều tra của quân đoàn 4 của Hồng quân dần dần phát triển. Đồng chí Mao Trạch-Đông còn quy định việc điều tra

xã hội là chế độ công tác, cục chính trị Hồng quân đặt bảng điều tra tỉ mỉ, gồm cả tình hình đấu tranh của quần chúng, tình hình bọn phản động, tình hình sinh hoạt kinh tế và tình hình chiếm hữu ruộng đất của các giai cấp ở nông thôn v.v. Hễ đến nơi nào, Hồng quân trước hết phải điều tra rõ tình hình về quan hệ giai cấp ở đó, rồi mới nêu ra khẩu hiệu thích hợp với nhu cầu của quần chúng.

(4) Ngọn núi chỉ vùng núi Tỉnh-cương giữa biên giới Giang-tây, Hồ-nam, đồng bằng là chỉ đồng bằng ở miền nam Giang-tây, miền tây Phúc-kiến. Tháng 1 năm 1929, đồng chí Mao Trạch-Đông dẫn chủ lực quân đoàn 4 của Hồng quân, xuất phát từ núi Tỉnh-cương, tiến vào miền nam Giang-tây, miền tây Phúc-kiến, đã lập ra hai căn cứ địa lớn ở miền nam Giang-tây và miền tây Phúc-kiến.

(5) Chỉ những nghị quyết như nghị quyết chính trị, nghị quyết về vấn đề nông dân, nghị quyết về vấn đề ruộng đất và nghị quyết về vấn đề tổ chức chính quyền v.v. đã thông qua tại Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 6 của Đảng cộng sản Trung-quốc hồi tháng 7 năm 1928.

Đầu năm 1929, Ủy ban tiền tuyến quân đoàn 4 của Hồng quân đã sưu tập những nghị quyết đó in thành cuốn sách nhỏ, phát cho Hồng quân và các tổ chức Đảng ở địa phương.

033603

毛泽东
反对本本主义

外文出版社出版（北京）
1969年（64开）第一版
编号：（越）1050—1433
00008
1—V—665Pc

注　　意

1　借书到期请即送还。

2　请勿在书上批改圈点，折角。

3　借去图书如有污损遗失等情形须照价赔偿。

京卡片—0701—4

153/V30